

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

Olympijské hry v Malíkatěnách 25. – 27. 6. 2001

Po prázdninách jsme opět tady. Ano, v naší milované školičce. Jistě jste se všichni těšili. Škola je přece plná kamarádů a kamarádek.

Od těch nejmenších až po nejstarší. Právě ti nejmenší-prvňáčci šli do školy plni očekávání. Den s velkým D pro ně bylo pondělí 3. září.

Doba plískanic právě nastala. Počasí nás občas zaskočí. Tu a tam prší, fouká vítr, ale sluníčko se na nás někdy také usměje.

Září, říjen a listopad. Právě to jsou měsíce podzimu. V tuto dobu se sice nedá dělat moc věcí, ale některé se přece jen najdou.

I když nám draci občas uletí, je celkem zábavné se s nimi prohánět po poli. Nebe je potom plné barev. Ostatně celý říjen je barevný.

Měsíc písemek nastal. Učení přibývá. Přesto si zkuste chvíli sednout k našemu prvnímu číslu MALÍČKA a chvíli při tom relaxovat.

Příjemný školní rok Vám přeji redaktoři časopisu MALÍČEK.

ročník X, číslo 1

říjen 2001

cena 5 Kč

ANKETA

Seznámení
s novými učiteli
**ZE ŽIVOTA
ŠKOLY**

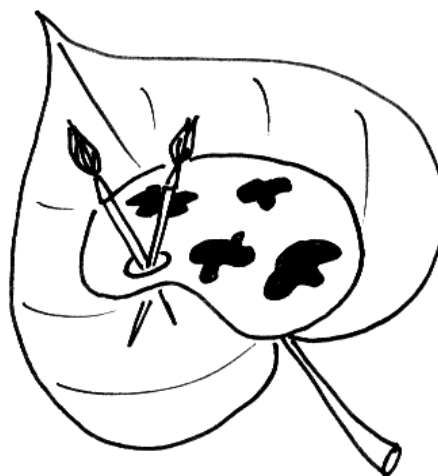
**NENÍ PROFESE
JAKO PROFESE**

*Nejedno
překvapení*

SVĚT FANTAZIE

PODZIM

Plno barev podzim má,
kam je asi, kam je dá.
Na travičku kápne hnědou
a na listí,
jak se patří,
červenou a žlutou.
Tak ošatí všechny stromy,
od kmenů až po koruny.
Podzim, to je malíř sám,
podzim, všech malířů král.

Romana Severýnová, V. A

ANKETA

ANKETA

ANKETA

*Je po prázdninách a na Vás tu opět čeká anketní otázka. Už dlouho sníte o něčem, co se vám dodnes ještě nesplnilo? Tak to by vám asi mohla pomoci zlatá rybka. Rozhodli jsme se, že první anketní otázka do nového školního roku bude znít: **Kdybyste si koupili domů rybičky a zjistili, že jedna z nich je zlatá a ta by vám mohla splnit tři přání, jaká by to byla?***

Lenka I. A: Kolečkové brusle, koně a pejska.

Alžbětka I. B: Činčilu, potom, abych byla zdravá a uměla chodit a moje sestra také.

Jana II. A: Chtěla bych umět plavat, kouzlit a aby mě měli všichni rádi.

Dan II. B: Přál bych si plachetnici, dobré a rychlé auto a motorku.

Zuzana III. A: Mám ráda zvířátka, a proto bych si přála koně, psa a kočku.

Lukáš III. B: Aby mě nezlobil brácha, abychom měli o patro níže třídu a bydleli v přízemí.

Radek IV. A: Počítač, elektrické vláčky a letadlo na ovládání.

Adam IV. B: Vlastnit celý svět, autosalon, aby vyhaslo slunce a mohla se vyplavit vesmírná odysea na oběžnou dráhu.

Aneta V. A: Chtěla bych obletět celý svět balonem, projet se na Titaniku a abychom byli zdraví.

Katka V. B: Abych měla samé jedničky na vysvědčení, abychom byli zdraví a aby mě měl rád můj kluk.

Lukáš VI. A: Hezké auto, loď a letadlo.

Martina VI. B: Přála bych si další psy, další přání a aby měli všichni známí alespoň jedno přání.

Michal VII. A: Bohatství, zdraví a auto.

Denisa VII. B: Aby nebyly války, aby byla naše rodina šťastná a abych měla dobré známky ve škole.

Jakub VIII. A: Muškařit (rybařit) na řece Missouri, podívat se do Afriky a projet Českou republiku.

Lucka VIII. B: Psa, krásný velký dům a abychom byli zdraví.

Klára IX. A: Být zdravá, chytrá a bohatá.

Andrea IX. B: Mít dobré vysvědčení, dostat se na ekonomickou školu a podívat se do Anglie.

T. Jarošová, R. Paulusová, VIII.B

Seznámení s novými učiteli

Je tu nový školní rok a s ním i noví učitelé, kteří přišli na naši školu. Jedním z nich je i pan učitel **LIBOR ŠKRLÍK**. Ten tady již dříve učil děti hlavně dějinám a divadlu. Po svém odchodu pracoval s dětmi na Základní umělecké škole ve Slatiňanech. Nyní se nejvíce věnuje malování. Jeho díla zdobí chodby nemocnice, řadu obchodů, restaurací, ale i naší školy. Co nám o sobě prozradil, se dočtete v následujícím rozhovoru.

Jak vzpomínáte na Vaši povinnou docházku?

Na základní škole se mi líbilo do čtvrté třídy, protože jsme měli skvělou paní učitelku. S ní si povídám dodnes. Pak přišel druhý stupeň, kde to bylo horší a nelíbilo se mi tam. Celou dobu jsem se těšil, až vyjdu.

Čím jste chtěl být jako malý?

Tak to vůbec nevím. Vzpomínám si jenom, že jsem chtěl kreslit a pracovat s dětmi, ale neuvažoval jsem o povolání učitele. To byl pro mě takový odstrašující příklad.

Na jakých místech jste byl o prázdninách?

Byl jsem na výletě v Moravském krasu.

Které místo byste chtěl navštívit a proč?

Chtěl bych navštívit asi všechna místa. Líbí se mi severské, ale i východní země. Já si totiž myslím, že všechna místa jsou něčím zajímavá. Ať je to dva kilometry od domu, pořád to pro mě bude zajímavé místo.

Jaké jídlo je pro Vás nejchutnější?

Já mám rád asi všechna jídla. Jediné, co mi vadí, je hrachová kaše. Nesnáším ji od dob, kdy jsem chodil do školky, protože paní učitelka mě donutila sníst celý talíř. Od té doby hrachovou kaši k smrti nenávidím.

Na který film se rád díváte a proč?

Nejraději se dívám na film Čarodějův učeň. Je to můj vzor. Je to sice kreslená pohádka, ale mně se líbí nejvíce.

Kterou knihu čtete s oblibou?

Dobří holubi se vracejí. Je to kniha z protialkoholické léčebny. Ne, že bych byl alkoholik, to ne, ale ta knížka je úžasná.

Jaká byla Vaše první láska?

No ta největší. První láska je vždy ta nejlepší a nejhezčí.

Kterými vlastnostmi se můžete pyšnit a kterými ne?

Myslím si, že nejsem podrazák. Co vím, tak snad nikoho jsem vědomě nepodrazil.

Čím je nejčastěji vyplněn Váš volný čas?

Já skoro volný čas nemám. Buď jsem ve škole nebo kreslím. Spíše to nerozděluji, co je volný nebo nevolný čas. Nechtěl bych se nikdy nudit. Což se zatím daří.

Co se tu změnilo od dob, co jste tu byl naposledy?

Neznám tady žáky. Pro mě je většina dětí neznámá. Jsou tady jiné tváře. Jinak asi nic.

Proč jste se opět vrátil na naši školu?

Vrátil jsem se, protože mám rád knihu Dobří holubi se vracejí.

Líbí se Vám na naší škole?

Zatím jo, uvidíme, jak se to bude vyvíjet.

Aneta Tichá a Kamila Emrová, VIII. B

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Malikathénské olympijské hry

Asi každý z nás se už smířil se skutečností, že chodíme do školy. Někdo je rád, že těch necelých deset měsíců vůbec přežije, ale jiní se na školu těší. Někteří se nemůžou dočkat kamarádů a společných her, ale najdou se i tací, které vybrané učivo doslova baví. Myslím, že v nejoblíbenějším předmětu bychom se asi všichni neshodli, ale jistě mi dáte za pravdu, že konec školního roku je nejlepší. Nemyslím proto, že už jsme jen krůček od prázdnin, ale v tomto období se jezdí na závěrečné školy v přírodě, semináře, školní výlety a také se konají celoškolní akce. Jednou takovou akcí jsme zakončili minulý školní rok. Myslím na Malikathénské olympijské hry. Každý z nás si z této akce zajisté odnesl mnoho zážitků, ale každý přece jen nemohl být všude. Proto vám nabízím ohlédnutí za touto společnou akcí, které odhalí, co se po celé škole dělo, a hlavně, za co jsme dostávali to sladké cukroví.

Před opravdovou olympiádou jsme nejdříve pracovali ve vlastní třídě. Lovili jsme v paměti, co jen to víme o starořeckých olympijských hrách. Dovídali jsme se, jak vlastně takové olympiády probíhaly, kdy a kde se

soutěžilo a především v čem. Porovnávali jsme ocenění dnešních a starořeckých vítězů.

„Synanto“ - seznámení

Po úvodním dnu stráveném ve své třídě začalo vše naostro. Podle vylosovaného lístečku se žáci, budoucí olympionici, přestěhovali do určené skupiny. Začalo seznamování od prvňáčků až po deváťáky. Po společných hrách a představování si každá skupina vylosovala řecké jméno města, za které soutěžila po celé tři dny. Podle těchto názvů si družstva vymyslela pokřik, kterým se prezentovala v dalších dnech.

„Kataktisi“ - hry

Druhý den byl o něco složitější. Vše začalo oficiálním zahájením Malikathénských olympijských her a olympijskou přísahou. Následovalo představování jednotlivých měst a jejich pokřiků. Tento den nesl název Kataktisi, podle řeckého slova hry. Proto se po slavnostním úvodu družstva rozdělila do dvojic a vydala se (ve dvojicích) reprezentovat své město v převážně nesportovních disciplínách. Soutěžilo se v těchto oborech: Ve výtvarném oboru měli olympionici za úkol namalovat olympijské závodníky. Snažili se využít různě vystříženého formátu. Výsledky můžete vidět v přízemí na stěnách vedle družiny. V dalším oboru se dvojice snažila ušít starořeckého občana v tehdejší oblečení. Z punčoch, knoflíků a látek tak vznikaly loutky, které dostaly podobu řeckého lidu. Ti, co pracovali v dílnách, vyráběli dřevěné vozíky, do kterých se při pozdější výstavě usadily řecké loutky. V další skupině se namáhaly naše hlasivky a obratný jazyk. Děti si společně připomněly příběh o Orfeovi a Eurydiké a poté ve skupinkách vymýšlely písně z vylosovaných hlásek. Vznikaly tak melodie s nesrozumitelným textem a jazyčky se musely pěkně rychle obracet. V literární dílně vznikala celá řada krásných příběhů a básniček. A kde děti hledaly inspiraci? Samozřejmě v řeckých bájích. Na dalších stránkách si můžete přečíst práce právě z literární dílny. Na dramate se nejprve všichni rozhýbali, na různé melodie předváděli chůzi králů, stařešin a jiných lidí. Dále se zaposlouchali do tónů písniček a ve skupinách si připravili krátké etudy. Nakonec si odpočinuli při relaxaci. Mladší členové skupin se vydali na orientační závod, kde sbírali obrázkové kartičky. Ti starší se utkali v zápase v odbíjené. V každé disciplíně mohli soutěžící získat patnáct bodů. Skupinka si tak sečetla všechny nastřádané body a hned věděla svůj průběžný stav.

„Pentathlone“ - pětiboj

Poslední soutěžní den byl zasvěcen pouze sportu. V družstvu závodili všichni dohromady a na konci se vypočítal průměr disciplíny. Soutěžilo se ve skoku z místa, skoku dalekém, hodů medicimbalem a v běhu na padesát metrů. Vrcholem sportovního klání se stala štafeta. Na okruhu, který měl čtyři sta metrů, se rozestavělo dvanáct běžců. Běžely se tři okruhy, každý závodník tedy uběhl sto metrů. Podle skvěle zaběhnutých časů bylo vidět, že

družstvo dalo do štafety všechnu svoji zbylou energii. Tímto dnem si mohla skupina vylepšit celkové umístění o mnoho příček nahoru.

Opravdové zakončení se konalo až čtvrtý den ráno. Všichni jsme se opět sešli na umělém hřišti v areálu školy, naposledy zazněly naše vítězné pokřiky. Pouze jedno družstvo bylo odměněno věncem, ale absolutními vítězi jsme se stali všichni. Pokud jsme jako celá škola dokázali táhnout za jeden provaz, pracovat jako kolektiv a dohromady vše zvládnout, zaslouží si vítězství i tu sladkou odměnu v podobě cukroví všichni. A proto si myslím, že do opravdového cíle to dotáhl každý z nás!

K. Soudková, IX.B

A jak tento den viděli někteří žáci?

Nejvíce se mi líbil pěti boj, byl jsem spokojený, že nám všechno šlo. Stalo se, že to šlo lépe prvňákům než nám větším. VIII. A

Líbilo se mi to, že jsme poznávali nové kamarády. Díky tomu jsme poznali, kdo je v čem dobrý. VI. A

Bylo to takové tajemné, protože jsme nevěděli, jací jsou ostatní. VII. B

Nebyla jsem vůbec spokojená, že jsme měli skoro samé prvňáky a ti velcí z osmiček a devítek se nezúčastnili pěti boje. VII. B

V našem družstvu panovala sportovní nálada a každý to bral tak trochu s nadhledem. Prohra? No a co? VIII. B

S lidmi, se kterými si teď říkám čau, bych se před týdnem nepozdravila. Ted' se pozdravit znamená samozřejmost. VII. A

Seznámení bylo skvělé, poznal jsem nádherný holky. VI. B

Jo, našla jsem si kamarády a dost. Mnoho prvňáků. Protože jsem si myslela, že nejsou tak rozumný, ale jsou až moc rozumní. VI. A

Ve skupině se mi pracovalo dobře. Až na pár jedinců, kteří byli očividně otrávení, že musí něco dělat. Docela mě to štvalo. IX. A

I když teď odcházím, jsem ráda, že je tady teď více lidí, za kterými se budu vracet. IX. A

Od té doby ... aneb Jak jsme tvořili Proč je obloha modrá

Za velmi dávných časů, kdy byl stvořen člověk, byla obloha temná. Nikomu to nevadilo, protože to všichni považovali za přirozené. Jednoho dne

byl bůh moře Poseidon pozván od Dia na návštěvu. Poseidon tedy přišel a zasedli spolu v oblacích. Hovořili o světě a bavili se. Když ale Zeus podával hostovi číši s mořskou vodou, zadíval se na krásnou bohyni Hérú a pohár upustil. Od té doby je obloha modrá jako klidné moře.

Josef Rybička, VII. A

Níghta a Dayda

V dobách starověkých řeckých bohů žily v jedné malé vesničce dvě sestry. Níghta byla krásná červovlasá dívka s hnědýma očima. Přátelé ji měli rádi, protože byla hodná, laskavá a velmi upřímná. Její upřímnost občas lidem vadila, ale ti, kteří ji znali, věděli, že to myslí dobře. Dayda byla také krásná. Měla nádherné světlé vlasy, které jí sahaly až do pasu, a její modré oči se dívaly na svět upřímným pohledem. Dayda byla na rozdíl od své sestry samotářská a moc se s lidmi nestýkala.

Níghta i Dayda se narodily v jeden den svým rodičům jako dvojčata, ale přesto se od sebe tak lišily. Matka Níghty a Daydy zemřela již při porodu a otec měl na starost výchovu svých dcer. Protože to byl otec zodpovědný, snažil se, aby se jeho dcery měly dobře a stejně tak i dobro činily. Blížil se den, kdy Níghta a Dayda měly slavit své sedmnácté narozeniny. Otec cítil, že na světě dlouho nebude a chtěl své dcery zabezpečit. Rozhodl se proto, že Níghtě a Daydě najde ženichy. Ve vedlejší vesničce bydlel rybář, který měl dva syny. Otci oba synové připadali jako ucházející partie, proto sňatek s rybářovými syny dohodl. Zbývalo jen oznámit tuto skutečnost Níghtě a Daydě. Níghta a Dayda nebyly dvojčaty podobou, ale srdci určitě. Jedna na druhou nedala dopustit. Proto když zjistily, že je chce otec provdat za rybářovy syny, o kterých věděly své, rozhodly se otci vzdorovat a prosadit si to, že sňatek je možný jen z lásky. Otec však takovým báchorkám nevěřil. Sňatek je jen od toho, aby se rodily děti. Chování jeho dcer ho tolik pohoršilo, že se stalo to, co se nemělo stát. Při tak velkém nátlaku emocí své dcery proklel: "Nikdy vás nechci vidět pohromadě, jedna bez druhé by se mi neodvážila vzdorovat. Takhle jste se mi odvděčily za to, co jsem pro vás udělal?"

Poté, jakoby se po dcerách zem slehla. Je však jisté, že od té doby se střídá den a noc. Ve dne panuje krásná světlovlasá Dayda s očima modrýma jako obloha a v noci vládne krásná tmavovlasá Níghta. Obě tak ovládají svého otce – ve dne je vzhůru a v noci spí. Mstí se mu za to, že musely dělat to, co otec chtěl.

Daniela Vraspírová

O VĚTRU

Jmenuji se vítr a jsem velký pán.
Na vládnutí vzduchu jsem ale pouze sám.
Proto když se rozzlobím, tak to stojí za to,
stačí jeden uragán a hnedka končí léto.
Moře se hned rozbouří, vlny se hned zlotří,
námořníci nadávají, že bozi jsou lotři.
Ale nejsem jenom zlej, to potvrzuje práce,
kterou lidstvo nesvede, ale já hladce.
Tak jsem se vám představil, teďka už mne znáte.
Doufám, že se za mnou do mraků podíváte.

Ondřej Vojtíšek, VII. B

JAK SE ZRODILLO MODRÉ NEBE A PROČ SE STŘÍDÁ DEN A NOC

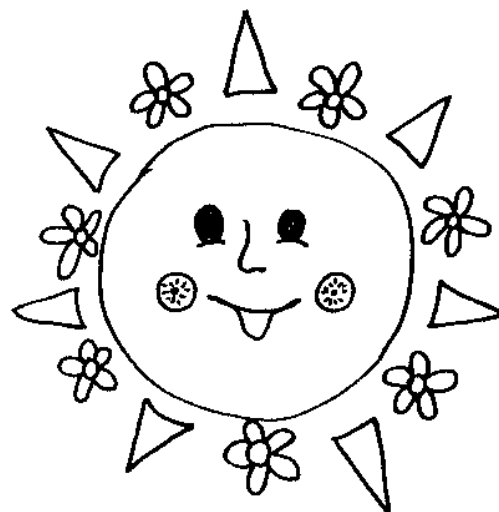
V dávných dobách, kdy byl svět ještě mladý jako nemluvně, byly na nebi jen hvězdy rozseté po černých hlubinách oblohy. Voda byla klidná, ani vlnka se nepohnula. Všude vládla tma a ticho. Ani vítr nefoukal. Byl uvězněn v jeskyních hluboko pod zemí. Dlouho bloudil, až jednou našel podzemní jezírko. Přehnal se přes něj, až se strachem zachvělo. A vida! Náhle se objevily první vlnky. Oba se podivili. Větru se osvěžení o vodu velice líbilo, a tak začal brázdřit hladinu sem a tam. Vlnky běhaly a utíkaly před větrem. Jednou, když se unavil, posadil se na břeh a pozoroval klidnou vodu. Pak náhle spatřil na hladině třpyt. Nikdy nic takového neviděl. Vyšla totiž nová hvězda a byla tak blízko, že ji malou škvírou ve skále uviděl. Byl zvědavý, a tak se hbitě vyhoupl ke stropu a protáhl se ven. Kolem sebe měl najednou tolik místa, až ho to nadchlo. Zhluboka se nadechl a rostl a rostl. Zaradoval se, že je konečně svobodný, a rozběhl se po celé zemi. I na kraj jeskyně zašel, jen hluboko pod zem se neodvážil. Báł se totiž, aby se uvnitř znovu neztratil. Proto ho hluboko pod zemí nepotkáte. Po čase ho ale

radost přešla. Zjistil, že svět je vlastně stejně smutný jako podzemí. Všude byla tma a zima. A tak začal vítr teskně zpívat. Časem tak zesmutněl, že přestal poletovat po krajině a jenom seděl a naříkal. Hvězd však stále přibývalo. Na nebi jich byly hromady, mnohem víc než dnes. A tak se jednou stalo, že zaplnily celou oblohu a ta byla bílá jako sníh. Stále se ale rodily další. Ty však neměly jinou možnost, než zapomenout na nebe a padat na zem. Tak ji pokryl první sníh. Hvězdičky na nebi zatlačily ty malé k sobě, aby měly víc místa. A hle! Ty co byly u sebe, se spojily a zrodilo se slunce. Hrálo však tolik, že za chvíli začalo být na zemi nepředstavitelné horko. Polovina vody se vypařila a stoupla k nebesům. Tam se z ní staly oceány nebes modré jako pomněnky. Hvězdy a tma však přišly a ochladily zem. Přitom slunce zatlačily dolů. Nastala opět zima. Ale protože se nikomu nelíbilo, že je velké horko, nebo strašná zima, dohodly se, že se bude střídát den a noc tak, aby bylo na zemi příjemně. A od té doby je v noci obloha černá a ve dne modrá.

Viktor Jablonský

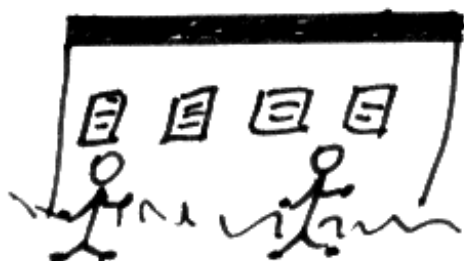
SLUNCE

Od té doby, co slunce svítí,
je na zemi hodně kvítí.
Od té doby, co slunce svítí,
musíme pít hodně pití.
Od té doby, co slunce svítí,
je na zemi hodně setí.
Sejeme zeleninu, ovoce,
a proto nejsou na zemi skoro žádné nemoce.
Od té doby, co slunce svítí,
máme hodně kamarádů
a na zemi je málo pádů,
třeba z balkónu.
A za to, že nám zlaté slunce svítí do nosu,
můžeme poděkovat bohu Héliosu.

Eva Balonová, IV. B

Co všechno se dá stihnout za tři dny?

„Jedeme jen na tři dny, to toho asi moc nestihneme,“ říkalo si pár žáků z IX. B. Před námi byl třídní výukový seminář na chatě Doubravce. Nedočkavě jsme očekávali den odjezdu a přemítali, co vše zažijeme. Seminář se velice povedl, a protože nesl název výukový, odvezli jsme si poznatky o sobě a o lidech kolem nás. Zjistili jsme, kde ještě máme mezery, zlepšili jsme svoji trpělivost, zdokonalili spolupráci, ostatně, to už si přečtete sami. A nebylo toho málo!

Mezi první činnosti patřila přebíračka. Je to taková hra s provázkem, kdy přebíráním tvoříte nové obrazce. My jsme však neměli provázek, ale čtyřicetimetrové lano a místo hbitých prstů jsme využili své spolužáky. Potrápili jsme naše hlavinky a především vyzkoušeli svoji výdrž. Dvanáctičlenné skupiny se tak mořily s kolébkou, vodou a dalšími obrazci. Šlo především o to, kdo neztratí nervy a spolu s ostatními vytrvá a bude zkoušet vše dokola. Nakonec přece jen zvítězila naše trpělivost a my se radovali ze společného úspěchu.

Při maturitě, kde bylo úkolem naučit se v šestičlenné skupině šestnáct básní a poté je zarecitovat před profesory, jsme využili naši paměť, hbité nohy a soustředěnost. Ve skupině jsme se rozdělili ještě na dvojice a jeden z dvojice si básničku přečetl a učil ji toho druhého. Ten, co si básničku četl, ji však nemohl recitovat. A tak našprtaní básničkáři běhali sem a tam a

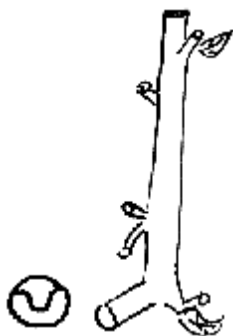
přeříkávali to, co se naučili. Potíž byla v tom, že přísným profesorům záleželo i na předložce nebo koncovce. Z krásných básniček se tak stalo peklo a zapomnětlivci běželi kvůli jedné básničce třeba sedmkrát. Na učení a přeříkávání básní jsme měli hodinu čas a všichni limit úspěšně splnili. Dokonce si většina z nás pamatovala své naučené básničky. Po tomto namáhavém úkole jsme vymýšleli své vlastní básničky. Naše mozečky si tak dost užily.

Další program byl určen pro silné povahy. Po skupinkách jsme se střídali na lanových lávkách a vrcholem programu – horolezecké stěně. Při přecházení po rozmanitých lanových lávkách nám nesměla chybět rovnováha a soustředěnost. Důležitá byla také nejen fyzická podpora ze strany ostatních. Pro mě nastal problém až při šplhání na stěnu. Mám strach z výšek a mé prsty nejsou zrovna nejsilnější. Ostatní pomalu, ale jistě šplhali nahoru, jen já trčela dole. Ale při druhém pokusu jsem se maximálně soustředila, připlácla se ke stěně a hurá, byla jsem nahoře. Chtělo to pouze rozvahu, kam dát nohy a ruce, a klidně postupovat vzhůru třeba i s pomocí ostatních. Dobrá rada, kam jen tu levou nohu dát, se vždy hodila. Jističi se tak stali i našimi rádci. Myslím, že každý mohl být spokojen se svým výkonem, třebaže se nedotkl nejvyššího úchytu.

Ještě týž večer jsme si trochu zrelaxovali. Nejprve si každý z nás vyrobil netradiční nástroj z toho, co našel na pokoji nebo venku. Při této činnosti jsme ještě trochu potrápili naše šikovné prstíky a také svůj

hudební sluch. Představili jsme své nástroje, předvedli jejich zvuk a koncert začal. V kruhu a při svíčkách na nás postupné přidávání a poté utichání nástrojů působilo omamně. Stačilo se zaposlouchat do krásných melodií a člověk by neřekl, že plastová láhev, kartáček na zuby, kaštiny a spousta jiných věcí může tak krásně znít. Každému náš koncert připomínal asi něco jiného, ale myslím, že nám všem se naše společná hudba líbila.

Jako poslední hra nás uvítal golf. Ale ne jen tak ledajaký. Hrál se ve skupinkách – rodinách, které jsme utvořili na základě vylosovaných lístečků. Spojily se tak dvě rodiny a hrálo se v osmi. Rodiny si našly dvě hole – klacky z lesa a obdržely golfový míček – tenisák a tyčko – plastovou skleničku. K vítězství stačilo trefit šest jamek v co nejkratším čase. Při golfu jsme cvičili ale i naši paměť. Naučili jsme se totiž golfové výrazy, které jsme při hře používali jako běžná česká slova. Vše bylo ztíženo tím, že se nesmělo běhat. Běh je pro golfisty nedůstojný. Museli jsme proto své hbité nohy držet na uzdě, ale jinak jsme se sportovně vyžili dostatečně. Každý měl problémy někde jinde. Někomu spadl míček do potůčku v lese, jinde jsme se nemohli strefit do jamky v kopečku, a tak nervy některých sportovců dostaly zabrat. Po celý závod nás popoháněl čas a především hráčská netrpělivost.

Někteří se už už chtěli vzdát a prohlásit, že tu čtvrtou jamku nelze dát, ale víra v úspěch pomohla a my vesele pokračovali dál. Vyplatila se hráčova rozvaha a ti, co měli bystré oči a viděli fáborky o kus dál než ostatní, měli drobnou výhodu. Chtělo to „jen“ používat mozek, mít trpělivost a dobrou trefu a také přišla vhod trošička začátečnického štěstí. Všechny skupinky dorazily do cíle – šesté jamky. Pouze se lišily v čase, kdy daly poslední jamku a došly k chatě. Myslím, že tato hra sklidila úspěch a my se opět přiučili.

Samozřejmě, že to není vše, co jsme stihli na Doubravce, ale jako ukázka našeho řádění to stačí. Alespoň se máte vy ostatní na co těšit. Doufám, že si i vy užijete na výukových seminářích tolik legrace, zábavy, ale především dobrého kolektivu a spolupráce.

K. Soudková, IX.B

CESTA ZA POZNÁNÍM

Není tomu tak dlouho, co na naši školu přišli noví žáčci, ano prvňáčci. Důkazem toho, že jsou nebojácní, velmi šikovní a mají chuť se navzájem dobře poznat a skamarádit se, jim byla jejich první škola v přírodě, která probíhala od pondělí 1. října až do pátku 5. října v Krkonoších, přesněji řečeno v Harrachově. Tady si všichni naši kamarádi užili spoustu legrace, ale taky práce. Vám starším to možná nepřijde nic těžkého, ale například napsat rým ke svému jménu, a ještě když neumíte všechna písmena, není žádná sranda. No uznejte sami, že si zaslouží pochvalu?!

NENÍ HEZČÍ JMÉNO NEŽ OLDÍČEK,
JAKO BY PADAL STUDENÝ DEŠTÍČEK.

OLDA BUREŠ

NENÍ HEZČÍ JMÉNO NEŽ PETRUŠKA,
JAKO KDYŽ LEZE PO LOUCE BERUŠKA.

PETRA
KOUDELKOVÁ

NENÍ HEZČÍ JMÉNO NEŽ ADÉLKA,
JAKO JE V PENÁLE VESELÁ PASTELKA.

ADÉLKA
BEAČTLOVÁ

NENÍ HEZČÍ JMÉNO NEŽ ALÍŠEK,
JAKO KDYŽ NA STOLE LEŽÍ STŘÍBRNÝ KALÍŠEK.

ALEŠ JÚN

Byli jako my...

Ahoj školáci! Prázdniny skončily a my jsme tu znovu s naší rubrikou Byli jako my, na kterou jste se už určitě celé letní prázdniny těšili. Chtěli byste vědět, jaký zážitek ze školních let nám pověděla paní učitelka z 2. stupně Helena Draštířová? Tak neváhejte a přečtěte si náš článek, který vás určitě pobaví.

V šesté třídě jsme dostali za třídního mladého učitele. Kolegové mu říkali „Jardo,“ tak jsme si mysleli, že se jmenuje Jaroslav. 27. dubna jsme mu šli přát k svátku s bonboniérkou. Jen se usmál a řekl, že má svátek 24. září, protože se jmenuje Jaromír. Z té trapné situace nás vyvedl sám a bonboniérku jsme všichni dohromady snědli.

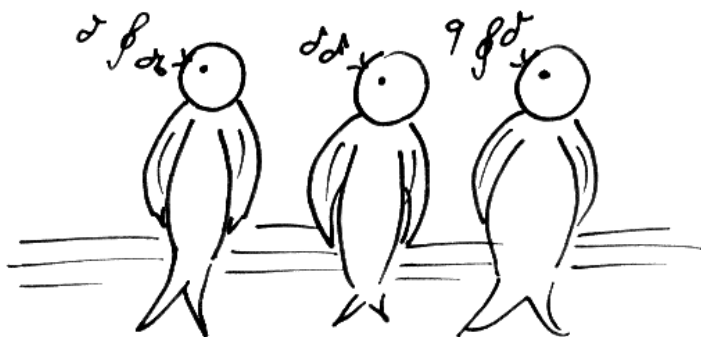
V době, kdy jsem chodila do základní školy, jsem byla vášnivá čtenářka. Neměla jsem vyhraněný žánr. Četla jsem téměř vše, co se mi dostalo pod ruku. V 8. třídě také „červenou knihovnu.“ Babička jedné mé kamarádky měla těchto knih docela dost, ale nás na vypůjčování bylo víc, takže času na čtení zbývalo málo. Nosila jsem si knihy do školy a četla i o přestávkách. A nejen o nich, také občas pod lavicí při vyučování. Tak se stalo, že jsem se natolik začetla, že jsem nevnímala okolí. Najednou bylo úplné ticho, které bylo nezvyklé, takže jsem zvedla hlavu od knihy. Učitele matematiky jsem nikde neviděla, zato moji spolužáci se chechtali jako diví. On stál za mnou a chvíli si četl se mnou.

Michaela Marková VI. A, Alena Vašáková, VIII. A

ŠPŘÍMY S RÝMY

Každého z nás baví ve škole něco jiného. Někdo má rád matematiku, jiný češtinu nebo přírodopis. Na něčem se ale shodneme společně. Tento časopis by měl být především pro vás a vy byste si v něm měli vybrat to, co vás baví a máte rádi. Většina lušťovek a křížovek byla zaměřena na počítání,

logiku a přírodu. Proto tu máme něco pro ty, kteří si raději pohrají s jazykem a se slovy. Jistě víte, co je to básnička a na čem v ní záleží. Vy si teď můžete zkusit, zda-li v sobě to „básnické střevo“ máte nebo ne. Stačí si jen přečíst básničku od Jiřího Žáčka a

doplnit chybějící slova, aby tvořila, většinou s předešlým veršem, rým. Přeji vám spoustu nápadů.

Delfín - Jiří Žáček

Delfíni v moři, ti se mají,
 nechodí do školy a celý den si . . . ,
 skotačí a jsou veselí
 rybu k obědu jim moře
 Delfíne, bráško, dítě oceánu,
 kde spíš a kdo tě budí k . . . ?
 Připlav sem ke mně na mou pláž,
 zahvízdej, řekni, jak se . . . ?
 Podáš mi ploutev a já tobě ruku:
 Těší mě, ahoj, mořský . . . !
 Připlav sem ke mně ještě dnes
 a na hřbetě mě tryskem . . . !
 Leť jako šíp, ať voda stříká,
 z moře já nemám strach, mám srdce ...,
 svez mě a já tě pozvu k nám ... *
 To jsem rád, bráško, že tě . . . !
 * (zde nic nedoplňujte)

Cestovatelky

Přiletěly vlaštovky,
 že by někam od cestovky.
 Začíná se ochlazovat,
 hned to chtěly vysvětlovat.
 Už jim mrznou peříčka,
 stačí na to chvilíčka.
 Pan déšť také zasáhl,
 sluníčko pryč odtáhl.
 Už tu nechtějí dál žít
 nový domov chtějí mít.
 Jih se hned stal nabídkou,
 budu končit s povídkou.
 Vlaštovky na zimu odlétají,
 jaře znovu zamávají.
 Štěbetají zvesela
 a tak to jde dokola.

K. Soudková, IX. B

Pokud patříte mezi ty, kteří mají básničky rádi a dokonce se pokoušíte sami něco stvořit, nestyďte se a svoji básničku spolu s vaším jménem a třídou vhodte do Školní vrby. V dalším pokračování rubriky – Šprýmy s rýmy se může objevit právě vaše báseň. Můžete přidat i ilustraci k vaší tvorbě. Těším se na vaši spolupráci.

K. Soudková, IX. B

NENÍ PROFESE JAKO PROFESE

Možná se vám to nezdá, ale čas hodně rychle utíká, a než se nadějete, tak si budete muset podle svých možností vybrat školu a následně i povolání, které byste chtěli dělat. A proto jsme pro vás připravily naši rubriku, která vás bude po celý školní rok provázet. Možná vám rozhovory s lidmi různého povolání pomohou v tom, co by se vám líbilo, a nebo naopak nelíbilo. V každém případě vám doporučujeme si všechny články alespoň pro zajímavost přečíst.

Tentokrát jsme vyzpovídaly paní doktorku Marii Slejškovou. A musíme uznat, že od teď budeme chodit k zubaři už jen s radostí. Mohlo by se ale stát, že právě to vaše vytoužené povolání nás ani nenapadlo. Proto se nestyďte a své nápady noste do VIII. B přímo nám (jména jsou pod článkem), a nebo je hodte do schránky v naší třídě (je to ta s jezečkem). Napište to na úhledný papír spolu se svým jménem, příjmením a třídou, podle vzoru:

Dagmar Nováková, III. A. Kadeřnice. Pokud podobný dopis dostaneme, budeme se opravdu moc snažit, abychom vám přání splnily. Mějte se skvěle a my se těšíme příště nashledanou, možná i s dopisovým přáním!

Ahoj Jana Machová a Veronika Šustrová, VIII. B

ZUBNÍ LÉKAŘKA

Čím jste chtěla být jako malá?

Už od sedmé třídy jsem chtěla být zubařka. Takže si už nepamatuji, že bych kdy chtěla něco jiného.

Jaký máte vztah k zubařům?

Kladný. Sama tam jdu moc ráda. Protože chodím ke kamarádům a vždy je to spojeno s příjemným posezením. A nikdy mi neubližují.

Proč jste si vybrala toto povolání?

Když jsem byla v sedmé třídě, byla tu v Chrudimi paní zubařka, která se mi moc líbila. A já jsem od té sedmé třídy chtěla být jako ona. A to mi zůstalo, tak asi proto jsem si to vybrala.

Jakou školu jste musela vystudovat?

Musela jsem jít na gymnázium v Chrudimi a pak jsem pět let studovala na lékařské fakultě v Olomouci - obor stomatologie.

Vzpomínáte si na den, kdy jste šla poprvé do zaměstnání?

To si vzpomínám, protože jsem musela hodně brzy vstávat. Pracovala jsem na Seči, to bylo moje první působiště.

Co jste musela pro Vaše povolání udělat?

Zdárně ukončit školu a musela jsem udělat atestaci prvního stupně, která se dělá po třech letech praxe. Nyní pro své vzdělání jezdíme na různé semináře, které máme obodované, a za rok musíme získat určitý počet bodů.

Chtěla jste povolání někdy změnit?

NE!

Jak vypadá váš pracovní den?

Pořád stejně. Do práce chodím na půl osmou, někdy máme do dvanácti, jindy až do šesti do večera a občas máme v sobotu a neděli pohotovostní službu.

Co Vás na tomto povolání baví?

Asi kontakt s lidmi a to, že jim někdy pomáháme od bolesti.

Co považujete za nejtěžší ve svém oboru?

Rozhodování z několika možností, co je pro pacienta nejlepší.

Co pro vás znamená zdravotní sestra?

Všechno. Tu kdybych neměla, tak jsem tady zbytečná.

NIKDO NENÍ DOKONALÝ ANEB ZNÁŠ DOBRĚ SVOU VLAST?

Prázdniny jsou sice už pryč, ale zážitky a vzpomínky nám zůstávají. Určitě jste poznali některá krásná místa naší republiky a něco se o nich i dozvěděli. Svou paměť si můžete prověřit v našem zeměpisném kvizu. Třeba se i něco nového dozvíte. Z písmenek správných odpovědí vám vyjde tajenka. Musíte si ji však přečíst od konce. Pokud si s nějakou otázkou nevíte rady, nevadí. Šikovně si prostě domyslete písmenko.

1. Jaká je rozloha ČR?

k) 788 640 km ²	i) 10 325 000 km ²
v) 0,10 325 000 mm ²	r) 78 864 km ²

2. Co je to Česká tabule?

l) město	č) rovinaté území
i) vesnice	z) hornaté území

3. Naše země není:

v) položena východně od Slovenska	á) republika
r) v Evropě	b) tranzitní stát

4. Jak se jmenuje největší přehradní nádrž v ČR?

u) Slapy	d) Ružín
y) Lipno	s) Vltava

5. Které z těchto jezer se nenachází v ČR?

f) Máchovo	n) Machovo
p) Černé	g) Čertovo

6. Jaký rybník je největší v ČR?

e) Horusický	i) Rožmberský
h) Bezdrev	m) Mazánek

7. Které z těchto hor neleží v ČR?

j) Doupovské ...	r) Karpaty
n) Tatry	k) Jeseníky

8. Který kraj nenaleznete v ČR?

d) Domažlický	b) Ústecký
n) Budějovický	á) Karlovarský

9. Které z těchto měst byste hledali ve Středočeském kraji?

e) Bratislava	k) Louny
z) Mělník	o) Středočeské město

10. Co byste nenašli v Budějovickém kraji?

s) zámek Hluboká	á) hrad Kost
i) prales Boubín	r) České Budějovice

11. Které z těchto měst je proslulé chovem koní?

e) Kralupy nad Vltavou	p) Kobylice
n) Prostějov	r) Kladruhy

12. Kde se vyrábějí nákladní automobily značky Tatra?

č) v Mladé Boleslavi	z) v Tatrách
p) v Kopřivnici	c) v Praze

J. Machová a V. Šustrová, VIII. B

Debrujaři

Ahoj kamarádi.

Musím říci, že jste se nespletli a nalistovali si tu pravou stránku. Po prázdninách plných odpočinku, ale i dobrodružství se opět pustíme do práce. Možná, že některým z vás zpříjemnil prázdniny nějaký výrobek klubu Mladých Debrujarů. Jako třeba mně (Verča). Udělaly jsme si se sestrou bublifuk podle návodu z Malíčku a měli jste vidět. Obrovské bubliny brzy přilákaly spoustu dětí, které prosily o recept a chytaly bubliny. Radost pohledět. Druhý den dělalo bubliny podle návodu Mladých Debrujarů celé sídliště. Máte podobný příběh s výrobkem Debrujarů, napište nám! Na adresu: pošta v VIII. B, Verča Š (schránka s ježečkem). Tak si alespoň zpříjemníme návody na další věci. Tentokrát na hudební nástroj.

XYLOFON

Potřeby: 7 skleniček od přesnídavek (může být i něco méně), propisovací tužka (háček,...), voda

Pracovní postup: Do skleniček od přesnídavek nalijeme vodu. Množství se bude stupňovat, takže v každé skleničce bude jinak vody (voda bude přibývat). Tak nám vzniknou různé tóny. Vezmeme například propisovací tužku a na skleničky ťukáme jako u xylofonu. Nabízí se nám spousta melodií.

V. Šustrová a J. Machová, VIII. B

Koutek pro mlsné jazýčky

Ahoj školáci,

určitě se vám stýskalo po našich Mlsných jazýčcích. Začala škola a vy jistě truchlíte nad tím, co vás celý ten rok čeká a nejvíce asi nad písemkami. Aspoň na chvíli však můžete zapomenout na svoje starosti a hodit je za hlavu, ale to jen když si vezmete do rukou váš oblíbený Malíček.

Pokud při čtení našeho článku dostanete chuť na nějaký pamlsek, právě v Malíčku najdete inspiraci, jak si osladit život.

Dobrou chuť Vám přejí redaktori Jana Strašková a Monika Jelínková ze VI. A.

Paní učitelky Bukáčkové jsme se vyptávaly na otázky týkající se vaření a jejího mlsného jazýčku. Prý velmi ráda vaří a peče různé dobroty. Má totiž ráda všechno sladké. Do cukrárny moc nechodí, ale jednu velice krásnou

kavárnu by všem chtěla doporučit – nachází se na Blatinách na Vysočině a jmenuje se Kavárna u Hofra. Praží tam vlastní kávu, mají jí tam asi osm druhů, podávají k ní velmi dobré a zajímavé domácí pečivo, jako jsou buchty, koláče, ale i slané pečivo. Vždy se tam stavují s rodinou při výletě do milovské přírody. Při vaření paní učitelka moc neujídá, pouze ochutnává jídlo před dokončením, aby mělo správný říz. Nejraději zkouší různá jídla s kořením a ryby.

Doporučený recept

Vymámily jsme na ní jeden rychlý recept. Je to dort, k jehož přípravě potřebujeme tyto suroviny: *3 zakysané smetany, 2 – 3 vanilkové cukry, 2 balíčky piškotů, ovoce syrové nebo kompotované, třeba i trošičku rumu.*

Postup: Smetany smícháme s vanilkovým cukrem a prokládáme do dortové formy střídavě s piškoty a ovocem. Piškoty můžeme pokapat rumem. Do formy se nám vejdou 3 – 4 vrstvy. Dáme do ledničky a necháme do druhého dne ztuhnout. Krájíme na kousky, které postříkáme šlehačkou ve spreji, můžeme posypat čokoládovým drtinkami.

Na závěr nám paní učitelka popřála dobrou chuť k moučníku a vyprávěla nám příhodu, která se jí stala v době studií na gymnáziu. Maminka jí nechtěla moc k vaření pouštět, vždy jen pomáhala. Měla moc ráda ptáčky a přemluvila maminku, že bude vařit sama. Všechno si krásně připravila, dala do hrnce. V televizi dávali velmi poutavý film, sedla si k němu a teprve po hodině si vzpomněla na ptáčky, ze kterých už byly v hrnci jen kousky uhlí.

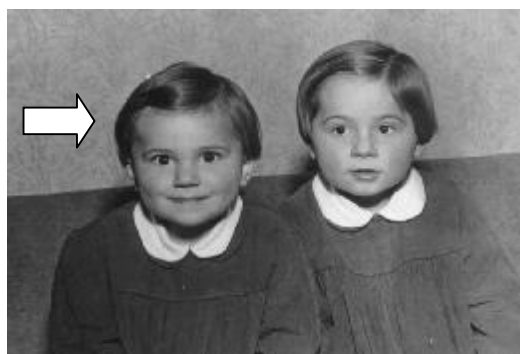
SOUTĚŽ - POZNÁTE JE?

Milí kamarádi,

po úspěšné první části soutěže „Poznáte je“ je tu část druhá. Doufáme, že vy, kteří jste minule nevyhráli, se na nás nezlobíte a budete se stejnou chutí soutěžit i letos! Že je to podfuk, že stejně nevyhrajete? Tak to není tak úplně pravda. Nemůžeme vám sice zaručit, že vyhrajete, ale podvádět nikdo

nebude, to vám slibujeme. Štěstí se na jednoho vždy v naší soutěži usměje. Minule tou šťastnou byla Aneta Tichá z VIII.B, no klidně se jí optejte. Byla stejná jako vy, ani netušila, že by mohla vyhrát. Ale už dost povídání o minulé soutěži. Protože teď je tu pro vás všechny druhá šance. Přečtěte si pravidla a s chutí do poznávání.

Pravidla: Vystříhnete kupón z časopisu, pečlivě vyplňte jméno, příjmení, třídu a samozřejmě příjmení učitelů (podmínka pro zařazení do losování jsou čtyři správná příjmení). Jako loni se učitelů nesmíte ptát, jestli jsou to oni. A potom už jen čekejte, zda štěstí zavítá právě k vám!

SOUTĚŽ – POZNÁTE JE?

Jméno a příjmení žáka

třída:

PŘÍJMENÍ UČITELE

1.
2.
3.
4.
5.

Rada a poděkování na závěr!

Fotky svých maličností nám půjčily čtyři paní učitelky a jeden pan učitel.

Těm tímto děkujeme za ochotu.

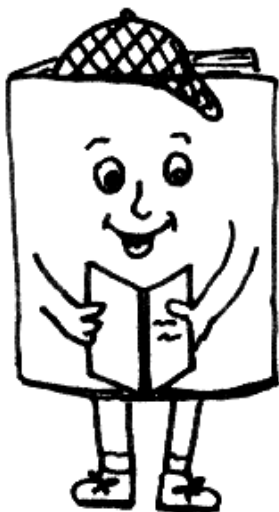
Jana Machová, Veronika Šustrová, VIII. B

KNIHOMOL**KNIHOMOL****Doporučujeme!****Přečtěte si!****ROY LEWIS:**

Co jsme to tátovi provedli

Doporučenou četbu jsem brala jako něco, co existovalo proti mé vůli, a záležet na mně, zrušila bych ji. Ale tato knížka poopravila můj pohled na tuto věc a já po pár stránkách zjistila, že i doporučená četba se dá číst. Nyní jsem ráda, že knížku hodnotím až po přečtení a netrpím odporem vůči určitému druhu četby.

V době pleistocénu v Africe, kde se odehrává tento příběh, žila jedna pravěká rodinka. Na první pohled může vypadat stejně jako ostatní tlupy žijící nedaleko nich. Ale kdybychom ji déle pozorovali, zjistili bychom pravý opak. Její vůdce a otec mnoha dětí Edward se totiž snažil vývoj člověka urychlit nejméně o pět set let, zvýšit životní úroveň rodiny a nezůstat pouze u mrchožroutství. Už od narození byl vynálezavý, a tak toho využíval. Postupem času se tato rodinka zdokonalila a ovládala spoustu jiných věcí než ostatní tlupy. Naučila se využívat oheň ze sopky, prozatím jen na vyhnání nevíтанých hostů z jeskyně, a obohatila si svůj jídelníček o různé druhy masa. Život by jim plynul dál a dál, ale Edward nařídil svým čtyřem synům najít si družky z jiné tlupy. Chlapcům to nebylo moc po chuti, ale otec byl neoblomný. Po dlouhém a ne příliš snadném namlouvání si každý z bratrů přivedl přítelkyni. Už z dálky jim na pozdrav plápolal oheň a lákala je cizí a tajuplná vůně. Nejen vůně, ale pro ně i nová chuť pečeného masa jim obohatila život o další radovánky. Bratři a jejich družky přivykali novinkám ve stylu života rodiny a rozvoj pokračuje. Zanedlouho otec a jeden ze synů zjistili, jak si lze vyrobit vlastní oheň. Ale radost z vynálezu se mění na strnulé výrazy nad

zkázou. Oheň se nečekaně rozšířil a vypálil porost. A kde není porost, není potrava. Rodina proto opustila kraj a hledala si nový domov. Výměnou za tajemství ohně (s čímž bratři nesouhlasili) se pravěcí lidé rozdělili o půdu a domov s jinou tlupou. Měli tam lepší podmínky pro bydlení a ještě větší výběr potravy. Vše by šlo hladce dál, ale otcův další vynález (luk a šíp) a obavy nad zkázou vše zvrátily. Strach bratrů z další katastrofy byl silnější než z otce, a tak se rozhodli mu v tom zabránit. Otce jakoby nešťastnou náhodou zastřelil lukem jeho vlastní syn. Bratři byli ale přesvědčeni, že to pro otce i tlupu bylo lepší. A tak končí příběh o životě pravěké rodinky s vůdcem Edwardem, který se řídil heslem: "Musíme se vyvíjet kupředu."

K. Soudková, IX. B

PRO CHYTRÉ HLAVIČKY

1) Nehodící se slovo škrtněte:

žába, krysa, želva, tygr, žehlička

sedmikráska, sněženka, bledule, žebřík

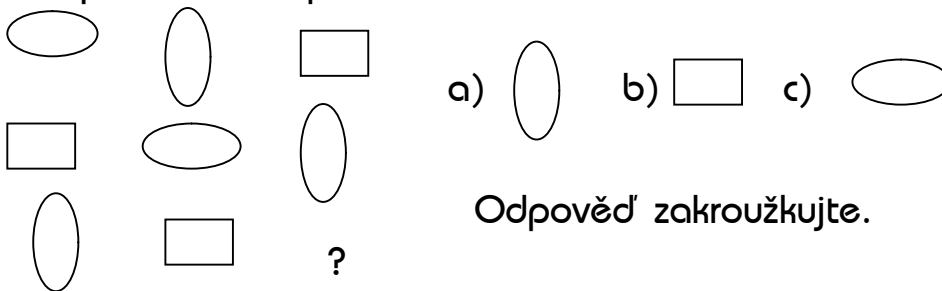
žíněnka, žehlička, žralok, ústřice, žížala

2) Vymyslete alespoň 5 slov z písmenek slova listopad.

Žádné písmenko nesmí být použito dvakrát v jednom slově.

3) Doplňte následující číslo: 4 13 17 30 47 ?

4) Jaký obrázek doplníte místo otazníku?

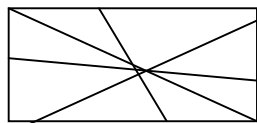
5) Které písmenko nahradí otazník? (uvažujte abecedu bez háček)

B	1	C	3	F	6
K	2	?			

? =

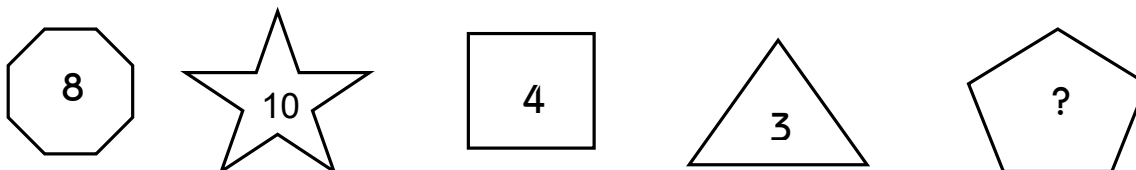
6) Doplňte číslici místo otazníku: 333, 612, 441, 225, 70....?

7) Kolik vidíte na obrázku čtverců?

8) Které písmenko nepatří mezi ostatní? Ž C Č Š Ř R J Ď ť Ň

9) Místo otazníku doplňte číslo:

Za každou správnou odpověď si započítejte jeden bod. Výsledky najdete na další stránce.

Vyhodnocení:

- 0 – 2: nic si z toho nedělejte, příště to bude určitě lepší
3 – 4: průměrný výsledek
5 – 6: slušný výsledek
7 – 8: výborný výsledek
9: skvělý výsledek

V. Šustrová, VIII. B

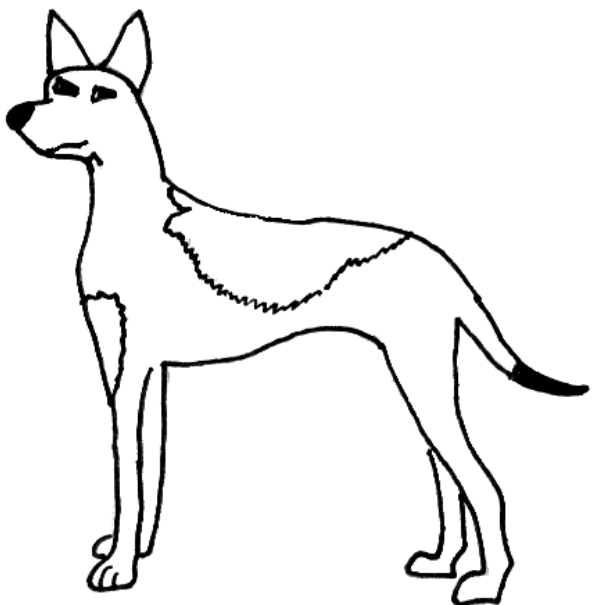
Nejedno překvapení

Milí čtenáři,

po prázdninách jsme tu s novou rubrikou, která je zaměřena na veselé příběhy s pejsky. Mnoho dospělých na naší škole má takové zvířátko doma. Mezi ně patří i paní učitelka Hana Mrázková, která byla ochotná prozradit nám, jaký zážitek jí připravil právě její pejsek.

Paní učitelka vlastní faraónského chrta - Esetku. Tento pes je středně velký, jeho hlava je protáhlého klínovitého tvaru, má velké, jemné, často vzpřímené uši a krátkou lesklou srst. Zbarven je do sytě tříslivé barvy s bílými znaky. Zajímavou vlastností plemene jsou pozoruhodné hlasové projevy. K cizím lidem se chová ostražitě, ale v kruhu rodiny velmi mile. Potřebuje hodně pohybu a patří mezi celosvětově vzácné plemeno.

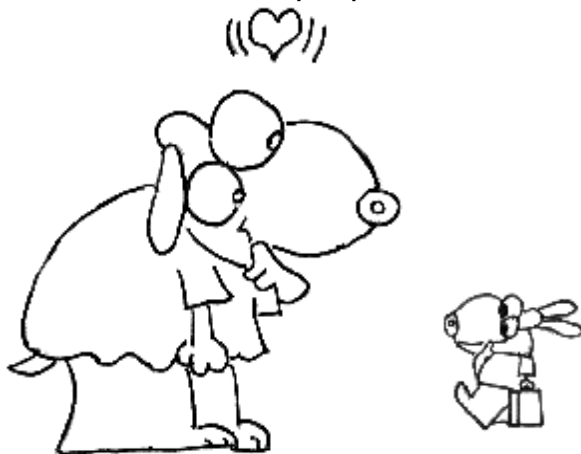
Jak se naše štěně učilo německy

Na konci školního roku jsem si půjčila učebnice němčiny, abych si přes prázdniny zopakovala gramatiku. Na opakování však stále nezbýval čas a učebnice žalostně ležely tam, kam jsem je 30. června položila. Jednou, asi uprostřed prázdnin, bylo velké horko. A tak jsme se šli koupat. Pejsek zůstal doma. Naše štěně však nezahálelo! Rozhodlo se, že si čekání na nás zpestří studiem německých slovíček. Příchod domů byl hrozný. Hned ode dveří jsem viděla, co se

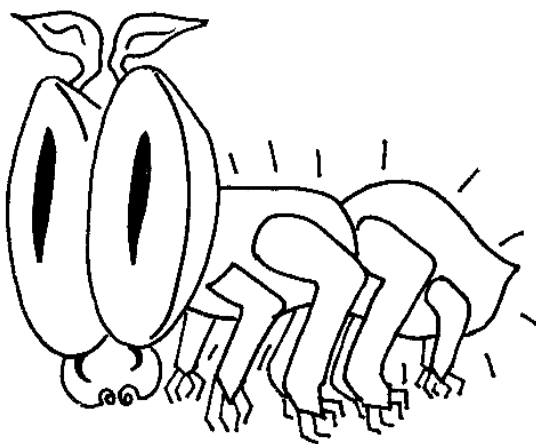
stalo. Esetka nás vítala německým štěkotem, ale mě při představě, co asi vrátím místo rozkousaných učebnic, polil studený pot. Učebnice jsem naštěstí sehnala a objednala. Sláva, pošta! S vděčností rozbaluji balík. Jsou to ony! A odnáším balicí papír do odpadkového koše. Jakmile jsem se vrátila do pokoje, málem jsem přestala dýchat! Hádejte, co Esetka držela ve své roztomilé tlamičce ...

P.S. Asi jí objednám aspoň německý časopis, neboť vzdělání se nemá bránit.

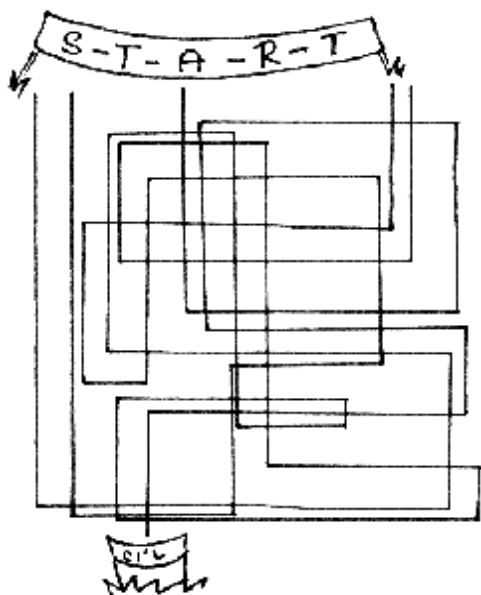

V. Šustrová a J. Machová, VIII. B

SVĚT FANTAZIE

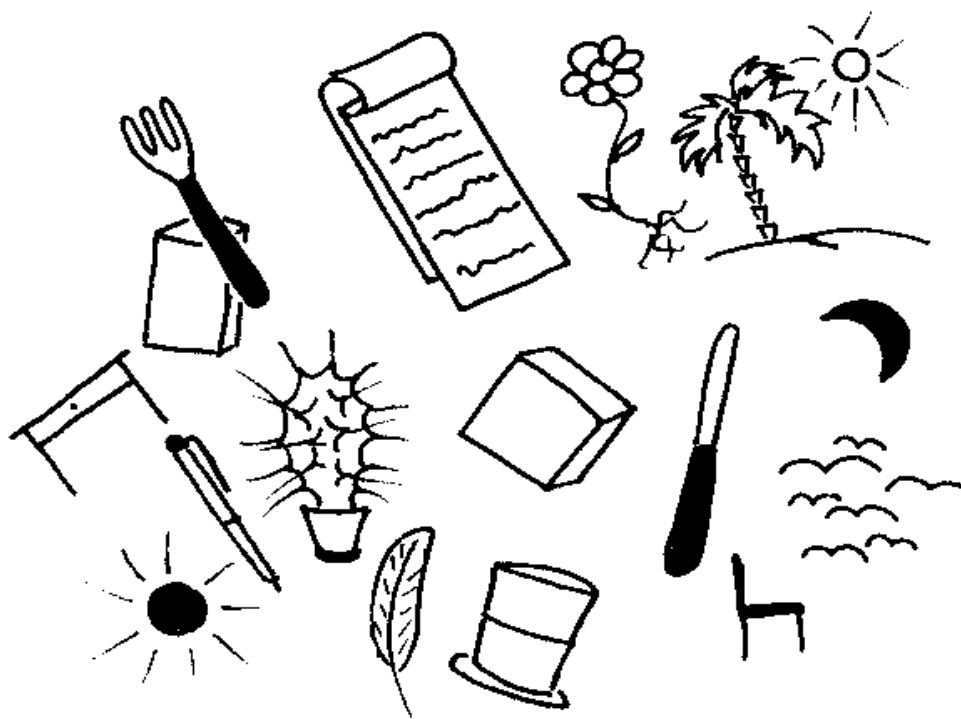

AHOJ, JMENUJI SE MOTÁČEK BOTNÍKOVÝ. JAK JSTE MOHLI MINULÝ ŠKOLNÍ ROK VIDĚT, JSEM CIVILIZOVANÝ PAVOUK. PRACUJI JAKO SCÉNÁRISTA SCI - FI FILMŮ, A PROTOŽE MÁM RÁD DĚTI, VYMÝŠLÍM PRO NĚ RŮZNÉ HRY. V KAŽDÉ HŘE SE SEZNÁMÍTE S NOVÝM KAMARÁDEM, KTERÝ K VÁM PŘICHÁZÍ ZE SVĚTA FANTAZIE. VĚŘÍM, ŽE SE BUDETE BAVIT A NEBUDETE ZKLAMANÍ.

1. TAK TOTO JE BZUČIVÁK DOTĚRNÝ. V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ HO NESPATŘÍTE NA VLASTNÍ OČI, PROTOŽE JE MIKROSKOPICKY MRŇAVOULINKÝ. ŽIVÍ SE POUHÝM VZDUCHEM A ZVLÁŠTNOSTÍ U NĚJ JE VÝBORNÁ ORIENTACE. CESTU K CÍLI VYHLEDÁ ZA POUHÝCH DESET SEKUND A TY?

2. TOTO ZAJÍMAVĚ VYHLÍŽEJÍCÍ STRAŠIDLO JE OKATEC. NESMÍTE VĚŘIT TOMU, CO VIDÍTE, VE SKUTEČNOSTI BY NEUBLÍŽIL ANI ŽÍŽALE. JE VELKÝ ASI DVANÁCT CENTIMETRŮ. JE TO BÝLOŽRAVEC. JIZVY NEJSOU ZPŮSOBENY RVAČKAMI A BOJI, NÝBRŽ JSOU OD HOLENÍ. STEJNĚ JAKO K SOBĚ PATŘÍ VELKÉ OČI A VELKÉ UŠI, PATŘÍ K SOBĚ I JINÉ VĚCI. SPOJ JE!

3. JEDNO Z MÝCH NEJOBLÍBENĚJŠÍCH POHÁDKOVÝCH STRAŠIDÝLEK JE ZELENÁČ. ŽIJE V LESE A PEČUJE O ROSTLINKY A ZVÍŘATA. JE DROBNĚJŠÍ POSTAVY, ALE MĚŘÍ I JEDEN METR. POCHÁZÍ ZE ZNÁMÉHO A PROSLULÉHO RODU HLODAVCŮ A MYŠÍ. JAKO JEDEN Z MÁLA ZELENÁČOVITÝCH VLASTNÍ OKŘÍDLENOU KOZU, NA KTERÉ CESTUJE. JE VELICE VZDĚLANÝ. ABYS ROZLUŠTIL VZKAZ OD NĚHO, MUSÍŠ SROVNAT SLOVA PODLE ABECEDY I S PÍSMENY.

OLOMOUC - **K**

ABATYŠE - **J**

JANA - **V**

JESKYNĚ - **I**

ELIXÍR - **I**

ŽÍŽALA - **!**

OLŠE - **A**

JESLE - **Č**

CHUDOBA - **L**

ABECEDA - **S**

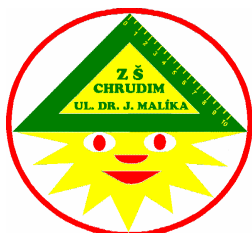
EPILOG - **H**

CHYBA - **A**

Lenka Stillerová, IX. B

Pro chytré hlavičky – správné odpovědi:

- 1) žehlička, žebřík, ústřice
- 2) např. : list, opadl, stopa, past, dostal – a jiná podle zadání
- 3) číslo 72
- 4) písmenko c)
- 5) písmeno M
- 6) místo otazníku číslo 2
- 7) na obrázku není čtverec žádný
- 8) mezi ostatní písmenka nepatří R
- 9) místo otazníku je číslo 5

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** V. Šustrová, J. Machová, T. Jarošová, R. Paulusová, A. Tichá, K. Emrová, M. Marková, J. Strašková, M. Jelínková, M. Šípková, L. Marhanová, R. Severýnová, K. Soudková, L. Stillerová
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 0455/62 06 07, e-mail: broz@zsmalika.cz